

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/15/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820010002
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3820010002.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Mariána Dunčka na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. mája 2021 prejednal odvolanie obžalovaného

M. I.,

nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom K. - R., Ul. R. č. XXX/X, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/1/2020 zo dňa 09.10.2020 a takto jednohlasne

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný M. I. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák., sčasti spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., pretože dňa 16.03.2019 v čase okolo 13:30 hod. pred bytovým domom na Ul. R. č. XXX/X v obci K. - R., po predchádzajúcom verbálnom konflikte medzi obvinenými a poškodeným Z. K. tohto napadli tak, že počas toho, ako tento zdvíhal zo zeme rebrík, ktorý predtým hodil obvinený B. P. smerom k poškodenej T. M. Y., k nemu pristúpil obvinený M. I. a udel ho päšťou pravej ruky do zadnej časti hlavy a následne k nemu pristúpil aj obvinený N. M., ktorý ho udel päšťou ľavej ruky do zadnej časti hlavy a následne ho obaja spoločne bili päšťami po celom tele a N. M. ho kopol pravým kolenom zospodu do oblasti tváre, a keď sa ich snažil oddeliť syn V. K. - maloletý M. B., nar. XX.XX.XXXX, tak ho obvinený M. I. udel rukou pod oko a následne sa obvinený B. P. rozbehol smerom k poškodenej M. Y., pričom do nej sotil a kopol ju do pravej strany podbruška, čím obvinený M. I. a obvinený N. M. spôsobili poškodenému V. K. zranenia - pomliaždenie hlavy, nosa, ľavej strany hrudníka a brušnej steny a zlomeninu bázy IV. záprstnej kosti pravej ruky, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie a liečenie, počas ktorého bol sťažený obvyklý spôsob jeho života po dobu 40 dní, poškodenej M. Y. a poškodenému maloletému M. B. spôsobili iné drobné poranenia.

Bol za to odsúdený podľa §§ 364 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 37 písm. h), 38 ods. 4 a 41 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa §§ 49 ods. 1 písm. a) a 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 22 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovaným M. I. a N. M. uložená povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť Sociálnej poisťovni Bratislava, Ul. 29. augusta 8 a 10, IČO: 30807484, škodu vo výške 423,40 Eur.

Tento rozsudok v prípade obžalovaných N. M. a B. P. nadobudol vo všetkých jeho výrokoch (vina, trest a náhrada škody) právoplatnosť dňa 27.10.2020.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote obžalovaný M. I. (ďalej len „obžalovaný“) odvolanie. V jeho písomných dôvodoch uviedol, že pri konflikte nebol útočníkom, ale záchrancom. Poškodený Z. K. naopak nebol obeťou, ale útočníkom s úmyslom zabiť dvoch ľudí. Konflikt vyvolal práve poškodený Z. K. tým, že zamkol B. P. v šope, a následne na verejnom priestranstve polieval dvoch ľudí benzínom a pokúšal sa ich opakovane podpáliť. Nesúhlasil s výpoveďou poškodeného, že toto poliatie benzínom sa stalo až po jeho napadnutí zo strany obžalovaných. Pri konflikte neudrel maloletého syna poškodeného, len ho dlaňou odstrčil. Súd prvého stupňa neskúmal skutočnú pravdu, len hľadal odôvodnenie ich potrestania. Namietal zaujatosť samosudkyne súdu prvého stupňa. Navrhol doplniť dokazovanie o výsluch príslušníkov polície privolaných na miesto činu, ako aj vyšetriť duševný stav poškodeného. Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a aby nariadil súdu prvého stupňa vyšetrenie trestného činu zabitia dvoch ľudí, ktorého sa dopustil poškodený Z. K. v štádiu pokusu - formou upálenia.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadrila aj poškodená Sociálna poisťovňa. Prostredníctvom riaditeľa jej pobočky v O. uviedla, že sa nevie vyjadriť k okolnostiam uvedeným v odvolaní obžalovaného.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní zotrval obžalovaný na svojom písomnom návrhu, pričom žiadal byť zbavený viny v celom rozsahu. Obžalovaný nemal žiadne návrhy na doplnenie dokazovania pred odvolacím súdom. Opatrovník maloletého poškodeného M. B. sa na verejnom zasadnutí v konečnom návrhu nevyjadril. Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere bola v odvolaní vytkaná chyba, keď obžalovaný po vyhlásení napadnutého rozsudku v písomných dôvodoch odvolania namietal zaujatosť samosudkyne súdu prvého stupňa, v čom by bolo možné „identifikovať“ dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. e) Tr. por., resp. dôvod na postup odvolacieho súdu podľa § 316 ods. 3 písm. a) alebo § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. K námietke zaujatosti obžalovaného odvolací súd uvádza nasledovné.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní. Podľa § 32 ods. 6 Tr. por. o námietke zaujatosti strany, ktorá je založená na tých istých dôvodoch, pre ktoré už raz bolo o takej námietke rozhodnuté, alebo ktorá nebola vznesená bezodkladne podľa § 31 ods. 5 alebo ak je dôvodom námietky len procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu v konaní, sa nekoná; to platí aj o námietke, ktorá je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31.

Obžalovaný svoju námietku zaujatosti odôvodnil v podstate len tým, že samosudkyňa súdu prvého stupňa neskúmala skutočnú pravdu a hľadala len odôvodnenie ich potrestania. V tomto smere odvolací súd s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia uvádza, že obžalovaný napadol procesný postup sudkyne v konaní, a preto sa o námietke zaujatosti obžalovaného nekoná. Odvolací súd nezistil žiadne chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Rovnako sa odvolací súd stotožnil s výrokom o vine. Súd prvého stupňa v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na výsledky vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, o ktoré oprel svoje skutkové úvahy o tom, že skutok uvedený vo výrokovej časti rozsudku sa stal, a že ho spáchal aj obžalovaný M. I. v spolupáchateľstve s už odsúdenými N. M. a B. P.. Jeho úvahy odvolací súd považuje za správne, logické a presvedčivé.

Výrok o vine je založený na viacerých vykonaných dôkazoch, pričom neobstojí obrana obžalovaného, že bol v čase spáchania skutku len záchrancom. Spoločný útok všetkých troch obžalovaných, resp. obžalovaného M. I. na poškodených Z. K. a maloletého M. B. (vzhľadom k jeho veku v tom čase išlo o chránenú osobu) totiž začal ešte predtým, ako sa poškodený Z. K. dopustil trestného činu, pre ktorý bol odsúdený Špecializovaným trestným súdom rozsudkom sp. zn. PK 2T/12/2019 zo dňa 23.07.2019. V skutkovej vete citovaného rozsudku je uvedené aj nasledovné: „...dňa 16.03.2019 v presne nezistenom čase od 13:00 hod. do 14:00 hod. v K., časť R., na ulici R., pred bytovým domom č. XXX/X, po predchádzajúcom vzájomnom slovnom a fyzickom napádaní sa s poškodenými B. P. a N. M....“.

Tento konflikt zároveň prebiehal na spoločnom nádvorí, ktorí užívajú vlastníci príľahlých bytov a ich rodinní príslušníci, ako i ostatné tam sa zdržiavajúce osoby, teda na mieste verejnosti prístupnom. K spáchaniu stíhaného skutku došlo napokon aj verejne - pred najmenej tromi súčasne prítomnými osobami odlišnými od obžalovaných (na mieste boli traja poškodení), ktoré boli spôsobilé konanie obžalovaných postrehnúť a porozumieť mu, ako to vyplynulo z ich výpovedí.

Na hlavnom pojednávaní bol oboznámený (v čase od 13:27:00) aj obrazový záznam z miesta činu, na ktorom je zachytený celý priebeh skutku - konkrétne postupnosť priebehu konfliktu, podrobný spôsob napadnutia poškodených zo strany toho - ktorého obžalovaného, a tým i vzniku zranení, resp. ostatných následkov na zdraví u poškodených. Na obrazovom zázname - až po konflikte, ktorý je predmetom tohto trestného konania, je od času 13:33:03 vidieť, ako poškodený Z. K. berie do rúk bandasku a odchádza do priestoru, ktorý nie je snímaný kamerovým systémom.

Skutkové okolnosti napokon dotvára aj znalecký posudok znalca M.. L. K. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, z ktorého vyplývajú zranenia poškodených, ktoré utrpeli pri fyzickom útoku obžalovaných.

Odvolací súd sa preto stotožnil so skutkovým záverom súdu prvého stupňa v tom, že niet akýchkoľvek pochybností o spáchaní skutku aj obžalovaným M. I..

Odvolací súd preskúmaním výroku o treste ďalej zistil, že súdom prvého stupňa uložený úhrnný trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu je primeraný a spravodlivý. Jeho uloženie v súlade so zákonnými ustanoveniami uvedenými vo výrokovej časti napadnutého rozsudku súd prvého stupňa riadne a presvedčivo odôvodnil. Aj podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné na splnenie účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1, 2 a 4 Tr. zák. na obžalovaného vplyvať týmto druhom trestu, pričom výmera trestu odňatia slobody 16 mesiacov bola určená na samej dolnej hranici upravenej trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného (§ 364 ods. 2 Tr. zák.). Ako primeraná sa z tohto pohľadu javila odvolaciemu súdu aj súdom prvého stupňa určená skúšobná doba v trvaní 22 mesiacov. Tento trest dostatočne zohľadňuje napokon aj účasť obžalovaného na spáchaní skutku - § 34 ods. 5 písm. a) Tr. zák., teda akou mierou jeho konanie prispelo k spáchaniu trestných činov.

Odvolací súd napokon nezistil ani nesprávnosť výroku o náhrade škody, keď súd prvého stupňa obžalovanému uložil povinnosť spoločne a nerozdielne s už odsúdeným N. M. nahradiť poškodenému Sociálnej poisťovni škodu vo výške 423,40 Eur z titulu vyplatených nemocenských dávok poškodenému Z. K.. Tento nárok bol uplatnený v trestnom konaní riadne a včas, a bola zistená aj príčinná súvislosť medzi vznikom tejto škody a spoločným konaním obžalovaných, ako je to zrejmé zo skutkovej vety napadnutého rozsudku.

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.